

paa. Men derved er jo Veien anvist for Enhver, som havde isinde at angribe enten Ministeriet eller Dyrigheden: de lade være at gjøre det i et Blad, men de udgive en Toffillings-Piece, eller, er den for dyr, saa udgive de en Halvfillings-Piece, og lade Folk gaae omkring og sælge den, og saa er dermed hele § 16 gjort unyttig.

Ligesom jeg anseer alle de Bestemmelser, der forbyde at drive Spot med noget Religions-samfunds Troes-Lærdomme, og altsaa gjøre Indskrænkning i Troesfriheden — for det er en Indskrænkning i Troesfriheden, naar den, der troer noget Bist, ikke maa forsvare det eller kæmpe derfor med et hvilket som helst godt og ærligt Vaaben, og dette kan dog ogsaa under sine Tilfælde Spotten være, — ligesom jeg altsaa anseer denne Paragraph, der indeholder saadant Forbud imod Troesfriheden for grundlovsstridig, saaledes anseer jeg de Paragrapher, der ville værne og værgesaa strengt om Grundloven, ganske vist ikke for at være grundlovsstridende, men for at være, jeg kan vistnok sige, grundlovskrænkende; thi det skulde dog virkelig være mærkeligt, og det er en Krænkelse at mene det, om den nye Grundlov, der, efter hvad den ærede Justitsminister selv for et Dieblit siden yttrede, var vedtagen med saa stor Enstemmighed, og i saa stor Harmonie mellem Regjeringen og Folket, om den desuagtet skulde være et saaa svageagtigt, et saaa skrøbeligt Væsen, at den ikke kunde staae for Skud eller taale et hvilket som helst Angreb fra Pressen. Desuden maa vi vel erindre, at vi have en ny Forsatning; den er endnu ikke mere end 10 Maanedes gammel, og førend den Forsatning havde vi en anden Forsatning; men hvordan forberedes Overgangen fra den gamle Forsatning til den nærværende, og hvorledes forberedes altid med absolut Nødvendighed Overgangen fra den ene Forsatning til den anden, uden netop derved, at det er muligt og lovligt at paapege de svage Sider ved den nærværende Forsatning, altsaa at angribe den? Men derfor — uagtet, og vel netop fordi jeg er overbevist om, at den nærværende Forsatning er et Udtryk i det Væsentlige af Folkets Fælles-Villie, — derfor vil jeg ogsaa have, at det skal staae Enhver-

somhelst frit for at angribe denne Forsatning saa ofte, saa offentlig og saa haardt, som muligt. Den skal nok staae til den maa falde!

Jeg skal ikke tillade mig længere at opholde den ærede Forsamling. Jeg skal blot slutte dermed, at, naar man spørger mig om, hvad jeg da vil gjøre ved nærværende Lov, saa siger jeg, jeg vil sende den til Giftloven (Latter!) jeg vil lade den gaae samme Vej som Giftloven, overbevist om, at den der vil komme i godt og passende Selskab; thi den vilde selv være en Gift for Pressen og for ethvert bogligt og folkeligt Liv; men, vil man ikke gaae ind paa det, saa siger jeg med den foregaaende ærede Taler, „saa stemmer jeg for § 18, og for den alene“; mere kan og vil jeg ikke stemme for.

Sall: De tvende foregaaende Talere have talt baade alvorligt og spøgfuldt om den foreliggende Lov. Den ærede sidste Taler erklærede rigtignok i Begyndelsen af sit Foredrag, at han nu kun vilde tale alvorligt, men det forekom mig dog, at hans Tilbøielighed til det Spøgfulde oftere rev ham med sig under Fortættelsen af Foredraget. En Bemærkning forekommer det mig kan gjøres med Hensyn til begge disse Foredrag, nemlig at den Slutning, hvortil de tvende ærede Rigsdagsmænd kom, ikke just synes at være ganske begrundet ved deres egne Deductioner, skøndt rigtignok den sidste Uttring af den ærede sidste Taler viste, hvad jeg ellers ikke havde troet, at der var en Forskjel mellem ham og den ærede foregaaende Taler med Hensyn til den Slutning, hvortil han kom, i Henseende til det foreliggende Lovudkast. Hovedspørgsmaalet ved dette nu foreliggende Lovforslag forekommer mig dog at være dette: hvorvidt det overhovedet maa anses ønskeligt og hensigtsmæssigt, at en ny Presselov kommer frem. Jeg vil i saa Henseende holde mig til de sidste Uttringer af den ærede sidste Taler, som netop gik ud paa at bevare dette Spørgsmaal i Dverensstemmelse med, hvad man ogsaa ved tidligere private Discussioner mellem Medlemmerne her i Salen har kunnet see var en Mening, som deelttes af flere. Jeg vil altsaa kun holde mig til denne Uttring af ham, som gik ud